

Ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. & Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος της ΒΙΑΝΕΞ Α.Ε. κ. Δημήτρης Π. Γιαννακόπουλος

Άρθρο του κ. Δημήτρη Π. Γιαννακόπουλου*

Ενα από τα φλέγοντα ζητήματα, με τα οποία θα πρέπει να «αναμετρηθούν» η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, είναι ο καθορισμός του ύψους της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης, σε επίπεδα τέτοια, που να την καθιστούν βιώσιμη, τόσο για το σύστημα περίθαλψης όσο και για τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις.

Είναι κοινώς παραδεκτό η ανάγκη επιβολής δίκαιων μέτρων στη χώρα μας, στην κατεύθυνση της εξοικονόμησης δαπανών για τη Δημόσια Υγεία, περιλαμβανομένης της φαρμακευτικής δαπάνης. Τα μέτρα, όμως, αυτά πρέπει να στοχεύουν σε διαρθρωτικές παρεμβάσεις, οι οποίες θα αποφέρουν μακροπρόθεσμο και σταθερό δημοσιονομικό όφελος.

Καθώς μία αναγκαία διόρθωση της φαρμακευτικής δαπάνης των 2 δισ. ευρώ για το τρέχον έτος εξαρτάται εν πολλοίς από την πορεία της γενικής διαπραγμάτευσης της κυ-

Επείγον ζήτημα η εξαιρέση των εμβολίων από τη φαρμακευτική δαπάνη

βέρνησης με τους εταίρους, υπάρχει μία άμεση παρέμβαση, με επείγοντα μάλιστα χαρακτήρα, στην οποία θα μπορούσε να προχωρήσει το υπουργείο Υγείας: η εξαιρέση των εμβολίων από τη φαρμακευτική δαπάνη και η θέσπιση ειδικού κονδυλίου για το Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμών.

Το εμβολιαστικό πρόγραμμα μίας χώρας εντάσσεται στις κοινωνικές πολιτικές και συγκεκριμένα στον τομέα της πρόληψης, επειδή ακριβώς ο εμβολιασμός συμβάλλει στη μείωση μελλοντικού κόστους νοσηλείας και φαρμακευτικής περίθαλψης. Για τον λόγο αυτό, η εμβολιαστική πολιτική αποτελεί κοινωνική επένδυση για την υγεία και όχι κόστος.

Επιπλέον, δεν υπάρχει έως σήμερα κανένα εμβόλιο, η δαπάνη εφαρμογής του οποίου να ήταν τελικά

μεγαλύτερη από το ιατρικό και οικονομικό κόστος που επιφέρουν στα συστήματα υγείας τα νοσήματα τα οποία προλαμβάνει.

Τον διαχωρισμό της δαπάνης των εμβολίων από αυτή των φαρμάκων επιβάλλουν ακόμη ιδιαίτερότητες στην παραγωγή αλλά και στη διαθεσιμότητα. Συγκεκριμένα, τα εμβόλια αποτελούν ομάδα φαρμακευτικών βιολογικών προϊόντων, μοναδικών στο είδος τους, αναντικατάστατων και απαραίτητων. Η διαδικασία παραγωγής των εμβολίων είναι ιδιαίτερα περίπλοκη και χρονοβόρα, καθώς απαιτούνται πολλαπλά στάδια ως την απελευθέρωση του τελικού προϊόντος. Λόγω της φύσης των συγκεκριμένων προϊόντων απαιτούνται εξειδικευμένα τεστ ελέγχου, τόσο από την παραγωγό εταιρία όσο και από Πιτοποιημένα Εργαστήρια

Έλέγχου ανά τον κόσμο. Οι ιδιαίτερες συνθήκες διακίνησης των εμβολίων (ψυχρή αλυσίδα) ανεβάζουν περαιτέρω το κόστος.

Λόγω των υψηλών απαιτήσεων ποιότητας και της μεγάλης διάρκειας κύκλου παραγωγής, τα εμβόλια έχουν περιορισμό στην παραγωγή τους, που επηρεάζει τη διαθεσιμότητα της απαιτούμενης ποσότητας για την κάλυψη των παγκόσμιων αναγκών. Ως γνωστό, η παραγωγή των εμβολίων παγκοσμίως είναι μικρότερη της αντίστοιχης ζήτησης και με μεγάλη προσπάθεια εξασφαλίζονται ετησίως οι σχετικές ποσότητες εμβολίων για την ελληνική αγορά.

Επειδή ακριβώς τα εμβόλια έχουν συγκεκριμένο δοσολογικό σχήμα και απευθύνονται σε συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες, ανάλογα με τις συστάσεις του Εθνικού Προ-

γράμματος Εμβολιασμών, δεν υπάρχει δυνατότητα υπερκατανάλωσης. Η χορήγηση των εμβολίων εντάσσεται στο πρόγραμμα εμβολιασμού ρουτίνας, το οποίο ως μέγιστο όριο δόσεων έχει το ποσοστό κάλυψης των νέων δικαιούχων (π.χ. των νεογέννητων).

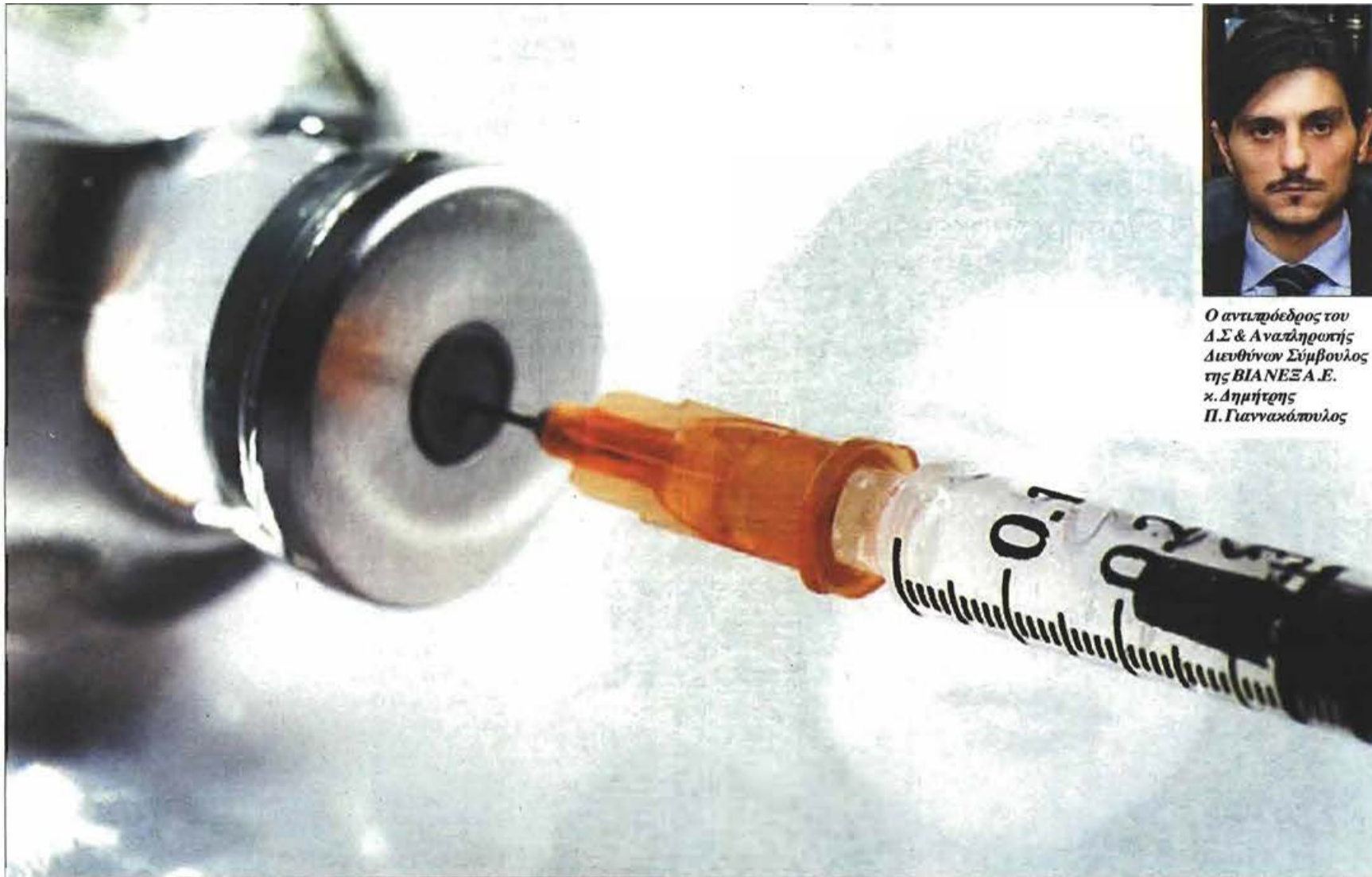
Επομένως, το ετήσιο κόστος εμβολιασμού παραμένει σταθερό, ενώ το υγειονομικό όφελος διευρύνεται λόγω της συλλογικής ανοσίας. Απαραίτητη προϋπόθεση για να επιτευχθούν η μείωση των νοσημάτων και το μέγιστο όφελος για τη Δημόσια Υγεία είναι να εμβολιασθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι από τους δικαιούχους του εμβολιασμού (τουλάχιστον το 85%), διαφορετικά ο μεγάλος αριθμός ανεμβολίαστων δεν θα αποτρέψει τη συνέχιση της εξάπλωσης των νοσημάτων στον πληθυσμό.

Η μείωση χρήσης φαρμάκων, αριθμού νοσηλειών και οι απώλειες ωρών εργασίας περιλαμβάνονται επίσης στα οικονομικά οφέλη που αποφέρει ο εμβολιασμός, ενώ ως μοναδικό εργαλείο της Δημόσιας Υγείας συμβάλλει στη βελτίωση του προσδόκιμου επιβίωσης και στη μείωση των θανάτων.

Στο ασφυκτικό πλαίσιο των 2 δισ. ευρώ φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία δεν επαρκεί για την κάλυψη των αναγκών των πολιτών σε φάρμακο, η εξαιρέση του κόστους των εμβολίων -υπολογίζεται σε περίπου 80.000.000 ευρώ- για όλους τους παραπάνω λόγους κρίνεται επιβεβλημένη.

Η πρόβλεψη ξεχωριστού, ειδικού κονδυλίου για τις εμβολιαστικές ανάγκες του πληθυσμού θα πρέπει να αποτελεί κεκτημένο για μία σύγχρονη κοινωνία, ώστε το μεγαλύτερο όπλο της προληπτικής ιατρικής να παραμένει ανέπαφο και ανεξάρτητο από τις όποιες επιμέρους πολιτικές υγείας ορίζει η εκάστοτε κατάσταση των δημοσιονομικών της χώρας.

* Αντιπρόεδρος Δ.Σ. & Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος ΒΙΑΝΕΞ Α.Ε.

Ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. & Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος της ΒΙΑΝΕΞ Α.Ε. κ. Δημήτρης Π. Γιαννακόπουλος

Άρθρο του κ. Δημήτρη Π. Γιαννακόπουλου*

Ενα από τα φλέγοντα ζητήματα, με τα οποία θα πρέπει να «αναμετρηθούν» η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, είναι ο καθορισμός του ύψους της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης, σε επίπεδα τέτοια, που να την καθιστούν βιώσιμη, τόσο για το σύστημα περίθαλψης όσο και για τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις.

Είναι κοινώς παραδεκτό η ανάγκη επιβολής δίκαιων μέτρων στη χώρα μας, στην κατεύθυνση της εξοικονόμησης δαπανών για τη Δημόσια Υγεία, περιλαμβανομένης της φαρμακευτικής δαπάνης. Τα μέτρα, όμως, αυτά πρέπει να στοχεύουν σε διαρθρωτικές παρεμβάσεις, οι οποίες θα αποφέρουν μακροπρόθεσμο και σταθερό δημοσιονομικό όφελος.

Καθώς μία αναγκαία διόρθωση της φαρμακευτικής δαπάνης των 2 δισ. ευρώ για το τρέχον έτος εξαρτάται εν πολλοίς από την πορεία της γενικής διαπραγμάτευσης της κυ-

Επείγον ζήτημα η εξαιρέση των εμβολίων από τη φαρμακευτική δαπάνη

βέρνησης με τους εταίρους, υπάρχει μία άμεση παρέμβαση, με επείγοντα μάλιστα χαρακτήρα, στην οποία θα μπορούσε να προχωρήσει το υπουργείο Υγείας: η εξαιρέση των εμβολίων από τη φαρμακευτική δαπάνη και η θέσπιση ειδικού κονδυλίου για το Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμών.

Το εμβολιαστικό πρόγραμμα μίας χώρας εντάσσεται στις κοινωνικές πολιτικές και συγκεκριμένα στον τομέα της πρόληψης, επειδή ακριβώς ο εμβολιασμός συμβάλλει στη μείωση μελλοντικού κόστους νοσηλείας και φαρμακευτικής περίθαλψης. Για τον λόγο αυτό, η εμβολιαστική πολιτική αποτελεί κοινωνική επένδυση για την υγεία και όχι κόστος.

Επιπλέον, δεν υπάρχει έως σήμερα κανένα εμβόλιο, η δαπάνη εφαρμογής του οποίου να ήταν τελικά

μεγαλύτερη από το ιατρικό και οικονομικό κόστος που επιφέρουν στα συστήματα υγείας τα νοσήματα τα οποία προλαμβάνει.

Τον διαχωρισμό της δαπάνης των εμβολίων από αυτή των φαρμάκων επιβάλλουν ακόμη ιδιαιτερότητες στην παραγωγή αλλά και στη διαθεσιμότητα. Συγκεκριμένα, τα εμβόλια αποτελούν ομάδα φαρμακευτικών βιολογικών προϊόντων, μοναδικών στο είδος τους, αναντικατάστατων και απαραίτητων. Η διαδικασία παραγωγής των εμβολίων είναι ιδιαίτερα περίπλοκη και χρονοβόρα, καθώς απαιτούνται πολλαπλά στάδια ως την απελευθέρωση του τελικού προϊόντος. Λόγω της φύσης των συγκεκριμένων προϊόντων απαιτούνται εξειδικευμένα τεστ ελέγχου, τόσο από την παραγωγό εταιρία όσο και από Πιτοποιημένα Εργαστήρια

Έλέγχου ανά τον κόσμο. Οι ιδιαίτερες συνθήκες διακίνησης των εμβολίων (ψυχρή αλυσίδα) ανεβάζουν περαιτέρω το κόστος.

Λόγω των υψηλών απαιτήσεων ποιότητας και της μεγάλης διάρκειας κύκλου παραγωγής, τα εμβόλια έχουν περιορισμό στην παραγωγή τους, που επηρεάζει τη διαθεσιμότητα της απαιτούμενης ποσότητας για την κάλυψη των παγκόσμιων αναγκών. Ως γνωστό, η παραγωγή των εμβολίων παγκοσμίως είναι μικρότερη της αντίστοιχης ζήτησης και με μεγάλη προσπάθεια εξασφαλίζονται ετησίως οι σχετικές ποσότητες εμβολίων για την ελληνική αγορά.

Επειδή ακριβώς τα εμβόλια έχουν συγκεκριμένο δοσολογικό σχήμα και απευθύνονται σε συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες, ανάλογα με τις συστάσεις του Εθνικού Προ-

γράμματος Εμβολιασμών, δεν υπάρχει δυνατότητα υπερκατανάλωσης. Η χορήγηση των εμβολίων εντάσσεται στο πρόγραμμα εμβολιασμού ρουτίνας, το οποίο ως μέγιστο όριο δόσεων έχει το ποσοστό κάλυψης των νέων δικαιούχων (π.χ. των νεογέννητων).

Επομένως, το ετήσιο κόστος εμβολιασμού παραμένει σταθερό, ενώ το υγειονομικό όφελος διευρύνεται λόγω της συλλογικής ανοσίας. Απαραίτητη προϋπόθεση για να επιτευχθούν η μείωση των νοσημάτων και το μέγιστο όφελος για τη Δημόσια Υγεία είναι να εμβολιασθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι από τους δικαιούχους του εμβολιασμού (τουλάχιστον το 85%), διαφορετικά ο μεγάλος αριθμός ανεμβολίαστων δεν θα αποτρέψει τη συνέχιση της εξάπλωσης των νοσημάτων στον πληθυσμό.

Η μείωση χρήσης φαρμάκων, αριθμού νοσηλειών και οι απώλειες ωρών εργασίας περιλαμβάνονται επίσης στα οικονομικά οφέλη που αποφέρει ο εμβολιασμός, ενώ ως μοναδικό εργαλείο της Δημόσιας Υγείας συμβάλλει στη βελτίωση του προσδόκιμου επιβίωσης και στη μείωση των θανάτων.

Στο ασφυκτικό πλαίσιο των 2 δισ. ευρώ φαρμακευτικής δαπάνης, η οποία δεν επαρκεί για την κάλυψη των αναγκών των πολιτών σε φάρμακο, η εξαιρέση του κόστους των εμβολίων -υπολογίζεται σε περίπου 80.000.000 ευρώ- για όλους τους παραπάνω λόγους κρίνεται επιβεβλημένη.

Η πρόβλεψη ξεχωριστού, ειδικού κονδυλίου για τις εμβολιαστικές ανάγκες του πληθυσμού θα πρέπει να αποτελεί κεκτημένο για μία σύγχρονη κοινωνία, ώστε το μεγαλύτερο όπλο της προληπτικής ιατρικής να παραμένει ανέπαφο και ανεξάρτητο από τις όποιες επιμέρους πολιτικές υγείας ορίζει η εκάστοτε κατάσταση των δημοσιονομικών της χώρας.

* Αντιπρόεδρος Δ.Σ. & Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος ΒΙΑΝΕΞ Α.Ε.